

C 27/II/54

Mèxic D.F. 8 de febrer del 1954

Estimats pares i Joan: la setmana passada em va transcórrer sense escriure'ls, degut a que el dia 5 és, a Mèxic, festa nacional, que sumada al temps que vaig haver de dedicar a tornar la família a la capital (ja s'han acabat les vacances) va ocasionar que em veiés precisat a aprofitar tot el temps per a la feina.

Avui, el Raimon i la Glòria han començat l'escola, el Raimon sense massa entusiasme -ja és un coneixedor-, però la Glòria amb tota la il·lusió de la novetat. Això constituirà un enrenou més, perquè no sé de què sistema, el nen comença les classes a les vuit del matí i la nena a les nou.

Vaig rebre la darrera carta del pare, amb uns fulls de Gaelli; no puc precisar la data perquè escric des del despatx i tinc la lletra ~~xxx~~ a casa. En Triadú em va escriure fa uns dies, agraïnt-me el meu article sobre la seva obra publicat en el número 13 de "Pont blau". Repeteix el que ja m'ha dit el pare sobre la situació d'en a Janés i lamenta que, per aquesta causa, el meu llibre estigui empantanegat d'una manera indefinida. Li he contestat dient-li a ell el mateix que li he dit a vostè, pare, diverses vegades: la possibilitat d'editar el llibre em fa molta il·lusió, però no tanta com per a ~~esperança~~ desitjar que algú hi pateixi inútilment. Tots esperem tantes coses importants que el ret d'esperar-ne una més (que no ho és tant) forçosament ha de quedar reduït a un límit modest.

No he rebut el llibre d'en Roig i Reventós. Es desespe-

rant que el correu ordinari sigui tant lent que, de fet, no pugui comptar-s'hi per a res. I això que ara, almenys, arriben a Mèxic procedents de la Península Ibèrica dos vaixells al mes, per la qual cosa em fa l'efecte que seria possible regularitzar la tramesa de la correspondència o coses que no poden ésser trameses per avió, degut al pes excessiu.

Als nens i a la Rosa els ha provat, <sup>molt</sup> gràcies a Déu, l'estada a Cuernavaca. Els petits estan, més que bruns, negres per l'acció del sol. Ara estan mig estomordits de fred, perquè en aquesta època de l'any, la diferència de temperatura entre la capital i Cuernavaca és molt notable. Aquests dies (fet insòlit en aquestes latituds i en aquest temps) plou una mica cada dia a Mèxic ciutat. Nosaltres, en quinze anys d'estar aquí, no no havíem vist mai, la qual cosa confirma que el món es va desballestant en tots sentits.

Els adjunto dues rotos de la reresa en vestit de bany, perquè vegin que no ha d'envejar res a cap estrella de Hollywood. Banyant-se a la piscina, fruïa una cosa de no dir, fins el punt que m'imagino que el dia que vegi el mar i les nostres platges s'es tornará boja d'alegria.

La setmana pròxima els escriurà la Rosa i a veure si, per fi, jo escriu la carta per al Joan. Que Déu ens no permeti!

Una abraçada ben forta del vostre

Flu